



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17548/2024
19.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Миломир Јовановић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 353/23 од 29.05.2024. године, у седници одржаној 19.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 353/23 од 29.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 353/23 од 29.05.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 27/21 од 17.11.2022. године, ставом првим изреке, утврђена је новчана накнада за део експроприсане катастарске парцеле број .. у површини од 764,62 м2, уписане у ЛН .. КО Адрани, ради изградње дела ауто-пута Е-761 Појате – Прељина, деоница Адрани Мрчајевци, у укупном износу од 340.011,22 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да на име накнаде за непокретност ближе описану у ставу првом изреке предлагачу АА исплати износ од 170.116,78 динара и предлагачу ББ износ од 169.894,44 динара, сходно сувласничким уделима, са законском затезном каматом од 17.11.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачима на име трошкова поступка исплати износ од 119.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 353/23 од 29.05.2024. године, одбијена је, као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију из свих разлога предвиђених чланом 407. ЗПП, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачима за експроприсану непокретност којој је планским документом промењена намена из пољопривредног у грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији. Побијана одлука нижестепених судова заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ бр. 72/09 ... 31/19), тако што је предлагачу накнада одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности, као грађевинског земљишта и не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште израженог у одлукама Врховног суда, по којима пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност а не одређује њену тржишну цену. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке овог суда и нижестепених судова јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, битна повреда одредаба парничног поступка, на коју ревизија указује, није разлог за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. Закона о парничном поступку. Осим тога, наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. Закона о парничном поступку. Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу чланова 27. став 2. и 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 27. став 2. ЗВП, у поступку у ком се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим законом или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 17.03.2021. године. Вредност предмета спора за предлагача АА је 170.116,78 динара, а за предлагача ББ је 169.894,44 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у коме се одлучује о имовинско – правним стварима, у ком вредност предмета поступка, у побијаном делу, за сваког од предлагача, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП у вези одредбе члана 30. став 2. ЗВП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**